

TOLLE, LEGE!*(VEDD ÉS OLVASD! – Szent Ágoston)***B év – Évközi 26. vasárnap****Gondolatok vasárnapra****MIT SZÓLSZ HOZZÁ?**

Nem kell katolikusnak lenni, hogy megértsd!

Ahogy telik az idő és érettebbé válunk, lassan rájövünk, hogy:

- egy 3000 eurós óra, ugyanazt az időt mutatja, mint egy 30 eurós,
- egy 300 eurós pénztárca ugyanazt az összeget tartalmazza, mint a 30 eurós pénztárca,
- a magány egy 70 négyzetméteres házban ugyanaz, mint egy 300 négyzetméteres házban.

Remélem egy nap rájössz, hogy a belső boldogságod nem a világ anyagi dolgaiból származik.

Nem számít, hogy első osztályon vagy fapados járaton utazol;

A jegy értéke ugyanaz, ha a repülő lezuhan...

Remélem tudod, az az igazi boldogság, ha vannak barátaid, testvéreid, hogy beszélhetsz, nevelhetsz és énekelhetsz velük...

5 vitathatatlan tény a boldogságról:

1. Ne úgy neveld a gyerekeid, hogy gazdagok legyenek, tanítsd őket, hogy boldogok legyenek, hogy lássák a dolgok értékét, és nem az árát.
2. Amikor eszel, egyél úgy, mintha az gyógyszer lenne, különben úgy kell gyógyszert szedned, mintha az étel lenne.
3. Az a személy, aki szeret téged, soha nem hagy el téged. Még ha 100 ok is van arra, hogy elhagyjon, akkor is talál egy okot, hogy maradjon.
4. Nagy különbség van az embernek lenni és az emberségesnek lenni között. Nagyon kevesen értik ezt meg...
5. Téged is szerettek, amikor megszületted, és szeretve leszel, amikor meghalsz. A kettő közötti idő csak rajtad múlik...

26. ÉVKÖZI VASÁRNAP

Isten könyörületesége mutatkozik meg a szegények iránt, amikor a gazdagokkal érezteti igazságosságát. Könyörületesége mindenkire kiterjed, mert kegyelmi ajándékaiban mindenkit akar részesíteni.

Szám 11,25-29: Az olvasmányban idézett jelenet viszont a Szentlélek függetlenségét bizonyítja. Az Ószövetségben a Lelket három különböző természeti jelenség szimbolizálja: tűz, víz, szél. A Lélek működése szuverénül

szabad: kezdetben leszáll egyesekre, eltölti őket hatalmas erővel, és kivételes tettekre képesíti Őket. Később „rajta marad” a kiválasztottakon, királyokon, prófétákon, Isten emberein. De szabadságát mindig megőrzi: elhagyja az illetőt, ha érdemtelenné válik reá, betölt másokat, szabad választása szerint. Hívni lehet, de kényszeríteni nem.

Jak 5,1-6: „Gazdagok, jajveszékelve sírjatok!” Napjainkban különösen is szíven üthetnek bennünket ezek a mondatok, hiszen kiáltó ellentét tátong szegények és gazdagok között a világ számos országában (sajátunkban is), de globális méretekben is. E sorok olvasói bizonyára úgy érezhetik, s joggal, hogy a fenyegetés nem nekik szól, hiszen ők a szegényekhez tartoznak.

A mi szegénységünk Magyarországon nagyon is viszonylagos: ha a Föld igazán szegény tájaira, az éhhalállal küszködő milliókra gondolunk, akkor hozzájuk képest bizony a mi „szegénységünk” - gazdagság. A szegénység is számos kísértést rejthet magában, önzéshez, irigységhez, hamis önsajnálathoz, a tehetősebbek gyűlöletéhez vezethet. Fenyegetései azonban burkolt vigasztalást is rejtenek magukban: nemcsak a vagyon enyészik el, de az ínség is. A szegénység is.

Mk 9,38-43. 45. 47-48: Az evangéliumban Jézus egyetlen rövid mondattal, frappáns képpel válaszol. Ugyanazt mondja, amit az utolsó ítéletről vázolt kozmikus látomása kifejt: „amit egynek a legkisebb testvéreim közül tettetek, nekem tettétek”. Konferenciákon szokásos, hogy a résztvevők kitűzőre írják a nevüket, hogy könnyen rájuk lehessen ismerni. Az emberré lett Istenfia azonosult minden egyes emberrel, azokkal is, akiknek kitűzőjén talán nem szerepel az ő neve a sajátjuk mellett. A krisztusi emberszeretetet nem ismer megkülönböztetést: mindenkit, a „legkisebbet”, az ellenszenvest, az utálatosnak vagy taszítónak látszót is úgy kell szeretnünk, mint magát Jézust. Szent Kristóf legendája számos variánsban ismétlődik meg a szentek életében: aki a rászorulókon segít, az Krisztussal tesz jót.

† **EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből (Mk 9,38-43.45.47-48)**

Abban az időben János (apostol) így szólt Jézushoz: „Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben ördögöket űz ki, de nem tart velünk. Megtiltottuk neki, mert nem követ minket.”

Jézus ezt válaszolta: „Ne tiltsátok meg neki! Aki a nevemben csodát tesz, nem fog egykönnyen szidalmazni engem. Aki nincs ellenünk, velünk van.

Aki inni ad nektek akár csak egy pohár vizet is az én nevemben – azért, mert Krisztuséi vagytok –, bizony, mondom nektek, nem marad jutalom nélkül. De aki megbotránkoztat egyet is e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb volna annak, ha malomkövet kötnének a nyakára és a tengerbe dobnák. Ha a

kezed megbotránkoztat, vágd le. Jobb csonkán bemenned az életre, mint két kézzel a kárhozatra jutnod, az olthatatlan tűzre. Ha a lábad megbotránkoztat, vágd le. Jobb sántán bemenned az életre, mint két lábbal a kárhozat olthatatlan tűzére kerülnöd. Ha a szemed megbotránkoztat, vágd ki. Jobb fél szemmel bemenned az Isten országába, mint két szemmel a kárhozatra jutni, ahol a férgük el nem pusztul, és a tűzük ki nem alszik.” *Ezek az evangélium igéi.*

HOL A HIBA? – Martos Levente

Jézus következő szavaiban a helyes vallásosság egyfajta modellje épül. Isten országa a kimondott szó után tetté válik a jó cselekedetekben, a „kicsinyek” iránti figyelemben, illetve önmagunk megfékezésében is. „Ha kezed megbotránkoztat, vágd le. Jobb csonkán bemenned az életre, mint két kézzel a kárhozatra jutnod.” Ezek a kemény mondatok (újra bölcsességi nyelvezettel: „jobb ez, mint amaz”) arra hívnak, hogy merjük a nagyobb jót választani. Az életre hívnak, közben persze el is rettentenek a kárhozattól. A botrány eredeti jelentése a botlás köve — valaki elbukik a kőben, amit más ott hagyott. Az igazi botránkozás tétje a megfeneklett élet, amelyből eltűnt az üdvösség távlata. Valami vagy valaki „elvette a napot”, eltorlaszolta az élet útját.

MIT SZÓLSZ HOZZÁ? _ Gyökössy Endre

Péter csuromvizesen ott didereg a hajnali hidegben Jézus előtt, akkor szinte a szó szoros értelmében is így fogalmazhatom meg: azért egész szárazon nem lehet megúszni sem a tamáskodást, sem a halászgatást.

Jézusnak pedig van még mondanivalója és kérdeznivalója - tőlünk is.

Simon, Jónának fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?

Ennyi az egész? Igazán mást is mondhatna neki Jézus, és másképp is szólhatna mindazok után Péterhez! Péterhez?

Szó sincs róla! Szó sincs itt Péterről, héberül: Kéfás-ról, Kőszikláról. Jézus a régi nevéen szólítja: Simon, Jóna fia! Mintha egyszerűen csak így mondaná:

- Na, öreg halászmester! Halászgatunk? Halászgatunk?

Volt egyszer egy nagyon kedves tanárom. Soha másképp nem szólított, csak így: Bandikám! Egyszer nagyon megsomorítottam. Behívatott magához, és így kérdezett: Na, Gyökössy úr, rendetlenkedünk, rendetlenkedünk?

Szerettem volna elsüllyedni! Mint ahogy valószínűleg Péter is ott a parton, a „Simon, jóna fia” hallatára.

Azért egészen szárazon nem ússzuk meg a dolgot. Nem tudom, téged milyen régi néven szólít meg, ha „rendetlenkedel”, de ha hallgatózol - te meghallhatod. (Lopós? Hazudós? Parázna? Lusta? Önző? ...)

Jó is, hogy meghalljuk, mert csak így mérhetjük fel: miből is hívott el, emelt fel, mentett ki bennünket Jézus Krisztus. Honnan jutottunk el oda, hogy mi Isten szeretett fiai és leányai vagyunk. - Azt hiszem, Simon Péter is éppen arra gondol, amíg csuromvizesen ott didereg Jézus előtt.

Nem is baj, hogy nem ússzuk meg egészen szárazon. Bizony nem! Mert még azt is megkérdi: „Jobban szeretsz-e engem, mint ezek?”

De tulajdonképpen miért kellene Péternek jobban szeretnie Jézust a többinél? Ó, nem is erről van szó, csak éppen egy régi fogadkozásról: „Ha mindenki meg is botránkozik benned, én soha meg nem botránkozom!” (Mt 26,33)

„Mindenkire” igen... de ÉN nem!

Ezek mind hívők? - kérdezte kicsit fanyalogva egy újonnan jött valaki a közösségünkben. - Mert ÉN csak olyanokkal úrvacsorázom együtt, akik igazán szeretik az Urat... - Nem úszta meg „szárazon”. Jézus Igéjét mondtam neki.

Becsületére és hitére mondom előbb sírt, és azután – úrvacsorázott...

Befejezésként pedig Assisi Ferenc imáját idézem:

Uram, tégy engem a te békességedet munkáló eszközzé!

Hogy szeretetet gyakoroljak ott, ahol gyűlölködés van,

hogy megbocsássak ott, ahol sértegetnek,

hogy bekötözsem a viszálykodás ütötte sebeket,

hogy az Igazságot mondjam ott,

ahol tévelygés uralkodik, hogy hitet vigyek oda,

ahol kételkedés kínoz, hogy reménységet ébresszek, hol kételkedés gyötör.

Hogy a Világosságot gyűjtsam meg ott, ahol a sötétség lakik.

Hogy örömet szerezzek ott, ahol a bánat tanyáz.

Uram! Segíts, hogy erre ügyeljek: ne engem vigasztaljanak,

hanem én vigasztaljak!

Ne engem értsenek meg, hanem én legyek megértő!

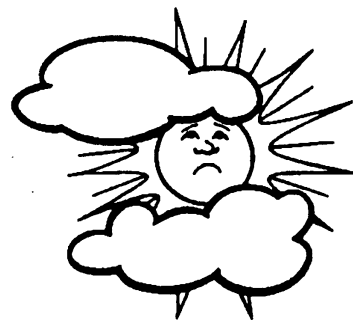
Ne engem szeretgessenek, hanem én szeressek!

Mert aki ad - az kap.

Aki elfelejti önmagát - az talál.

Aki megbocsát - az bocsánatot nyer.

Aki meghal - az örök életre ébred fel Benned.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkesz ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkápolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**

Hívjon betegéhez időben papot, amint kórházba kerül!

SZENTMISE a BETEGEKÉRT és SZENTSÉGIMÁDÁS – kórházkápolna csütörtök 15 óra